

Stk. 2. Godkendelsen gælder i 5 år, dog højst så længe den pågældende har kørekort. Den kan fornyes, såfremt indehaveren stadig opfylder betingelserne i stk. 1, nr. 2 og 5, og godtgør i den forløbne periode jævnlige at have drevet undervisning som kørelærer og indstillet elever til prøve.

10. Efter kapitel 14 indsættes som nyt kapitel:

»Kapitel 14 a

Særlige forhold for personer med handicap

§ 88 a. Trafikministeren kan for at imødekomme særlige behov for personer med handicap dispensere fra reglerne i denne lovs kapitel 1-14, når det findes færdselssikkerhedsmæssigt forsvarligt. Trafikministeren kan endvidere fastsætte regler, der helt eller delvist fritager personer med handicap for at efterkomme bestemmelser om parkering og standsning fastsat i medfør af § 92, stk. 1, nr. 1, og fritager visse personer med handicap for betaling for køreprøver, nummerplader samt syn i medfør af kapitel 17 a.«.

11. I § 92, stk. 4, udgår: »for hovedvejes vedkommende af justitsministeren og i øvrigt«.

12. § 92, stk. 5, 2. punktum, affattes således:

»Politiets bestemmelser i medfør af stk. 1, 2 og 4, kan påklages til trafikministeren, for så vidt angår retlige spørgsmål.«.

13. I § 92 indsættes som nyt stk. 6:

»*Stk. 6.* Politiet kan træffe aftale med en kommunalbestyrelse om, at visse bestemmelser om dispensation fra tidsbegrænset parkering administreres af vedkommende kommunalbestyrelse.«.

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

§ 92. ---

Stk. 4. Afgørelser efter § 42, stk. 4 og 5, om lokale hastighedsbegrænsninger træffes for hovedvejes vedkommende af justitsministeren og i øvrigt af politiet. Afgørelsen træffes efter forhandling med vedkommende vejbestyrelse eller, for så vidt angår private veje, vedkommende kommunale myndighed.

Stk. 5. Såfremt der opstår uenighed mellem de myndigheder, der nævnes i stk. 1 og 4, afgøres sagen af justitsministeren. Klager over

bestemmelser, der træffes af politiet i medfør af stk. 1, 2 og 4, afgøres tillige af justitsministeren.

Stk. 6. Foranstaltninger af den art, der nævnes i stk. 1, 2 og 4, skal tilkendegives ved afmærkning i overensstemmelse med de bestemmelser, der fastsættes i medfør af § 95, stk. 1 og 3, medmindre bestemmelserne håndhæves af politiet på stedet. Såfremt en foranstaltning efter stk. 1, nr. 1 eller 5, ikke er begrænset til en bestemt vejstrækning, kan den dog i stedet offentliggøres i en lokal bekendtgørelse.

14. § 96, stk. 2, affattes således:

»Såfremt der opstår uenighed mellem politiet og vejbestyrelsen om afmærkningen, afgøres sagen af trafikministeren. Klager over afmærkningen afgøres ligeledes af trafikministeren, for så vidt angår retlige spørgsmål.«.

§ 96. ---

Stk. 2. Såfremt der opstår uenighed mellem politiet og vejbestyrelsen om afmærkningen, afgøres sagen af justitsministeren. Klager over afmærkning afgøres ligeledes af justitsministeren. Afgørelserne i 1. og 2. pkt. træffes dog af trafikministeren, såfremt sagen vedrører bestemmelser om afmærkning, der i medfør af § 95, stk. 4, er udarbejdet i forbindelse med vejreglerne.

15. § 100, stk. 2, 2. punktum, ophæves.

§ 100. ---

Stk. 2. Såfremt der opstår uenighed mellem de myndigheder, der er nævnt i stk. 1, afgøres sagen af trafikministeren. Klager vedrørende de i stk. 1 nævnte vejarbejder og anlæg afgøres ligeledes af trafikministeren.

16. § 105, stk. 1, affattes således:

»Krav om erstatning for skader forvoldt af motordrevne køretøjer skal være dækket af en forsikring i et ansvarsforsikringssselskab, der har Finanstilsynets tilladelse (koncession) til at drive forsikringsvirksomhed. Et udenlandsk forsikringssselskab, der har koncession i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et andet land, der efter aftale med EF har gennemført Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte for-